

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **A. T.**, zast. Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou, se sídlem Pod Terebkou 12, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce, a o kasační stížnosti **Organizace pro pomoc uprchlíkům, o. s.**, proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2008, č. j. 48 Az 17/2008 - 32,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje.**
- II. Kasační stížnost Organizace pro pomoc uprchlíkům **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Zástupkyni stěžovatele, Mgr. Bohdaně Novákové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 5712 Kč, která jí bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 3. 2008, č. j. 48 Az 17/2008 - 32, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2008, č. j. OAM-66/LE-05-05-2008, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně rozhodla, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost.

Kasační stížnost podala i Organizace pro pomoc uprchlíkům, která byla ustanovena jako opatrovník žalobce pro řízení před krajským soudem.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá důvody s odkazem na § 103 odst. 1 písm. b), s. ř. s. Jmenovitě namítá, že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo mít vliv na zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Dále uvádí, že v soudním řízení v průběhu ústního jednání namítal, že pohovor konající zaměstnanec MV se k němu choval neurvale, řval na něj, tlumočníku rozuměl jen z 10 %, a celý pohovor trval pouze 20 minut. Oproti tomu ve vlastnoručně psaném prohlášení předloženém krajskému soudu popravdě uvedl, že se obává pronásledování, že je Kurd, byl nedobrovolně nasazen v armádě proti vlastním lidem a účastnil se akce, při které bylo zabito 7 kurdských vesničanů. Uvedl, že byl svědkem krutého zacházení s mrtvými těly a tím byla narušena jeho psychika. V průběhu pohovoru ničeho z výše uvedených skutečností nebylo zjišťováno. Výrok o náhradě nákladů řízení napadá s tím, že je nepředstavitelné, aby činil vše bezplatně a přitom kvalitně.

Jako místo svého pobytu v kasační stížnosti uvádí ZZC Velké Přílepy.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti stěžovatele uvedl, že stěžovatel podal žádost o udělení mezinárodní ochrany z důvodu legalizace pobytu na území České republiky s cílem zde pracovat. Neuváděl přitom skutečnosti, svědčící o tom, že by v zemi původu mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu, nebo že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 citovaného zákona. Za tohoto stavu věci správní orgán aplikoval na danou věc dopadající ustanovení § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu a žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zamítl jako zjevně nedůvodnou. S těmito závěry se ztotožnil i krajský soud. Ministerstvo vnitra považuje kasační stížnost za nepřijatelnou a nedůvodnou.

Současně žalovaný bez bližších podrobností v tomto vyjádření uvedl, že stěžovatel byl dne 20. 5. 2008 vyhoštěn do vlasti.

Nejvyšší správní soud si prostřednictvím dálkového přístupu elektronicky ověřoval v databázi Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, zda se stěžovatel na území České republiky zdržuje, či nikoliv. Z této evidence (viz výpis ve spisu) skutečně vyplývá, že dne 20. 5. 2008 byl realizován návrat stěžovatele do vlasti, přes ICP Praha – Ruzyně. Současný pobyt stěžovatele není znám.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. (použitého přiměřeně pro řízení o kasační stížnosti podle § 120 s. ř. s.) soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže žadatel udělení azylu (nyní mezinárodní ochrany) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil. V souzené věci je zjevné, že se stěžovatel nezdržuje na adrese jím uváděné v kasační stížnosti a další místo svého pobytu soudu neoznámil. Podmínka pro zastavení řízení podle § 33 písm. e) zákona o azylu tedy je podle názoru Nejvyššího správního soudu splněna, a proto usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti stěžovatele bylo zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.).

Pokud jde o kasační stížnost podanou Organizací pro pomoc uprchlíkům, která stěžovatele zastupovala v řízení o žalobě u krajského soudu, tato směřuje výlučně do výroku napadeného rozsudku krajského soudu o náhradě nákladů řízení, když rozporuje, že jí nebyla přiznána odměna za zastupování, resp. za právní pomoc.

Podle ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřipustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu. Rozhodnutím o nákladech řízení je nutno rozumět nejen rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (především mezi účastníky řízení), ale i rozhodnutí o placení nákladů řízení. Pod pojem placení nákladů řízení spadá jak placení nákladů účastníky řízení, tak i placení nákladů státem. Rozhodnutím o nákladech řízení ve smyslu ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je tedy i rozhodnutí o povinnosti zaplatit ustanovenému zástupci hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby (účastníka řízení - § 35 odst. 7 s. ř. s.). I když s. ř. s. v uvedeném směru obsahuje samostatnou právní úpravu, lze pro podporu tohoto stanoviska poukázat i na obsahově shodné ustanovení § 140 odst. 2 o. s. ř. (s částí ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s.), které je zařazeno pod nadpisem „placení nákladů řízení“.

Ostatně i podle judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že *Organizaci pro pomoc uprchlíkům, o. s. nelze odeprít právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které jí v souvislosti se zastupováním stěžovatele vznikly, právo na odměnu za zastupování stěžovatele však nemá, protože nevykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů ve smyslu § 35 odst. 2 s. ř. s. - .“* - viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2008, č. j. 4 Azs 51/2008 - 84,, www.nssoud.cz,

Z těchto důvodů nezbylo než kasační stížnost Organizace pro pomoc uprchlíkům odmítnout, jakožto návrh, který je podle tohoto zákona nepřipustný [§ 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že zástupkyně stěžovatele, Mgr. Bohdana Nováková, byla ustanovena soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 8 v návaznosti na § 120 s. ř. s. uvedené zástupkyni za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, sestávající se z odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby [a 2100 Kč - § 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky] a dvou režijních paušálů (a 300 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky). Protože ustanovená advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Částka daně, vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 912 Kč. Ustanovené zástupkyni se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 5712 Kč.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu